

Divadlo Petra Bezruče uvede činoherní verzi Figarovy svatby

Ostravské **Divadlo Petra Bezruče** uvede adaptaci divadelní hry **Figarova svatba** v režii **Martina Františáka**. Premiéra činoherního představení bude 23. března. Půjde o pátou premiéru této sezony a zároveň druhou, kterou soubor uvede v čerstvě zrekonstruovaném divadle. ČTK to dnes řekla dramaturgyně Marta Ljubková.

"Když se řekne Figarova svatba, každého hned napadne slavná opera, ke které hudbu složil Wolfgang Amadeus Mozart a libreto napsal Lorenzo da Ponte. Málokdo ale ví, že jako první byla divadelní hra. Tu napsal dramatik Pierre-Augustin Caron de Beaumarchais, a je asi o dva roky starší než slavnější operní verze," vysvětlila.

Režisér Františák věří, že více než 200 let starý příběh, který ovšem přenesli do současnosti, diváky zaujme. *"Je to mladistvě dráždivá komedie. Figarova svatba je o intrikách a sexu. Dnešní svět je o penězích a sexu. Proto si myslíme, že by hře mohli diváci rozumět,"* řekl.

V ostravské verzi příběhu zazní i několik písní. *"Rozhodně ale nepůjde o muzikál. Zpěv jsme zařadili zcela účelově. Dvě skladby vycházejí z Mozartovy opery a další dvě jsou aktuální,"* vysvětlil Františák. V hlavních rolích se divákům představí Ondřej Brett, Pavla Gajdošiková, Norbert Lichý, Zdena Przebíndová a další. Kostýmy navrhnul Marek Cpin a scénu postavil Jan Štěpánek. Aktuální hudbu složil David Smečka.

Divadlo Petra Bezruče: Figarova svatba

Figarova svatba je druhou premiérou, kterou divadlo uvádí ve zrekonstruované budově. Oprava trvala přes půl roku a stála 39 milionů korun. V sále po přestavbě přibýlo několik sedadel, kapacita se ze 112 míst zvýšila na 125. Změnil se také vzhled vnitřních prostor divadla, nová je pokladna, šatna i foyer, bezbariérové jsou teď vstup i toalety. Nové prostory získalo divadlo na zadaptované části půdy, kde vznikly zkušebna, prádelna, sušárna a další zázemí.

"Jsme tady měsíc a něco. Jsme ve zkušebním provozu a postupně si zvykáme. Zjišťujeme nedostatky a postupně je se stavebníkem řešíme," řekl ČTK ředitel divadla Jiří Krejčí. Dodal, že problémy jsou například s voláním herců na scénu. Hlas je totiž slyšet i v hledišti. Za nedořešenou považuje i úpravu jeviště. To totiž při chůzi duní.

Divadlo Petra Bezruče: Figarova

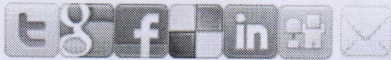
svatba

Související:
[Divadelní společnost Petra Bezruče s.r.o.](#)

vydáno: 21.3.2012 14:25 | autor: ČTK: David Moravec,
kš, foto: Divadlo Petra Bezruče

[Inscenace - články](#)
[ČTK](#)

Divadlo Petra Bezruče: Figarova svatba

Figarova svatba je druhou premiérou, kterou divadlo uvádí ve spolupráci s...
Více je možné obvyklých nákladů, kapacita se za 142 lidí zvýšila na 150. Tímto se také výrazně zvýšil počet diváků, což je...
přírodní, bílá i šedá, bohatě ozdobena jsou také vesty i spodky. Nové předměty mají divadlo na rozdíl od...
předmětů, včetně a další...
"Jsem rád, když se lidé, kteří ve skutečnosti pracují a požívají si svého...
ještě ČTK: Figarova svatba...
povaha i úroveň...
To také při...
dělí...

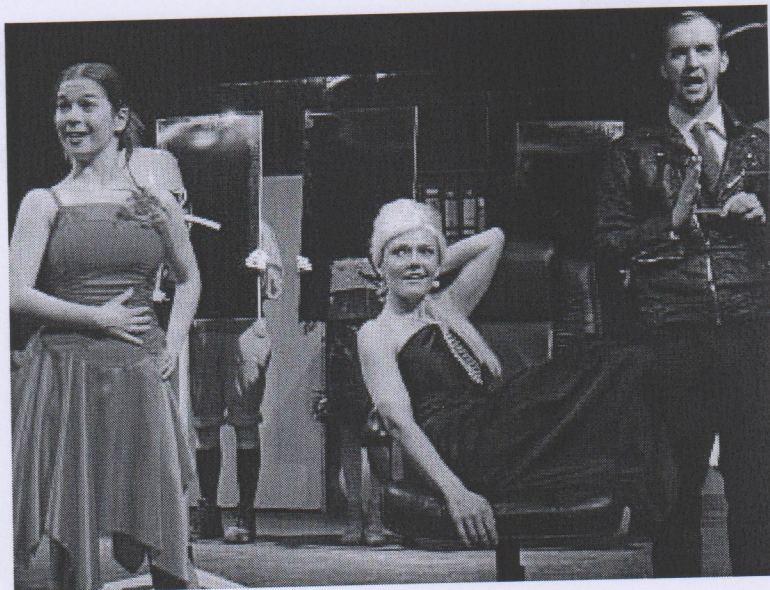
- [Sport](#)
- [Černá kronika](#)
- [Kultura](#)
- [Z regionu](#)
- [Ekonomika](#)
- [Česko vítá jaro](#)

Hledat

- [Dárky](#)
- [Komentáře Deníku](#)
- [Hokej](#)
- [Fotbal](#)
- [Ostatní sporty](#)
- [Bydlení](#)
- [TIP LIGA](#)
- [HRY](#)
- [AUTO](#)
- [CESTOVÁNÍ](#)
- [BLOGY](#)

DENÍK FANDÍ BANÍKU S Deníkem na Plzeň v pondělí za „pětku“

Hrající i zpívající Bezruči předvedou Figarovu svatbu

23.03.2012 11:15

Ostrava - Klasicistní Figarova svatba se v Česku hraje už od roku 1881. Divadlo Petra Bezruče ji v pátek uvede v rámci své SezOny na cestě. Bezruči slibují nářez o lásce a mocipánech

Už pátou premiéru Sezony na cestě, inscenaci Figarova svatba, uvede v pátek Divadlo Petra Bezruče. Diváci se mohou těšit na bláznivý den v režii Martina Františáka v podání hrajících i

zpívajících Bezručů.

Umělecký šéf Divadla Petra Bezruče, Martin Františák, se opět vrhá na klasiku. Tentokrát mu do oka padla klasicistní Figarova svatba. Diváci však rozhodně nemohou čekat operu nebo suchou konverzačku, Bezruči uvádějí nářez o lásce a mocipánech.

Dramaturgyně Marta Ljubková prozrazuje, co návštěvníky ve Figarově svatbě čeká. „Velmož chce svést dívku, která je už zasnoubena. Mladá nevěsta, její ženich a šlechticova manželka se snaží překazit úmysl pána, jemuž postavení a bohatství poskytují všechny možnosti, jak ho uskutečnit,“ přibližuje Ljubková s tím, že mnozí se ptají, kdy hra byla napsána. „Neuvěříte, jak může být aktuální klasika z konce osmnáctého století. Jak prohlásil autor Pierre-Augustin Caron de Beaumarchais: Povolit toto dílo by znamenalo znesvětit všechno!“

Přítom Figarova svatba se v Česku na profesionálním českém jevišti poprvé objevila už v roce 1881. Ve Švandově divadle na Smíchově ji režíroval Pavel Švanda starší. Hru tehdy přeložil Josef Jiří Stankovský. V Národním divadle se objevila hned vzápětí v roce 1884 v režii Antonína Puldy. V roce 1890 se pak hrála v Prozatímním divadle v Brně. Slavný režisér Jaroslav Kvapil se pak Figara chopil v roce 1914 na scéně Národního divadla. Časem následovalo množství uvedení po celé republice.

V posledních deseti letech se činoherní Figarova svatba dávala třeba v Divadle Pod Palmovkou v Praze, v Městském divadle Zlín, v Národním divadle v Brně nebo také v Divadle F. X. Šaldy v Liberci.

Autor sám v předmluvě říká: „Souhlasím s tím, že můj kus skutečně v mnohém připomíná obraz minulé generace, že i příští pokolení se v něm bude dobře poznávat, ale že i naši současníci v něm neshledávají nižádnou obdobu. Že jsem nikdy nepoznal záletného manžela, ani zhýralého velmože, ani chamtivého dvořana, ani hloupého nebo zaujatého soudce, ani spílajícího advokáta, ani bezvýznamné lidi, kteří to někam dotáhli, ani podle závistivého sudice. Souhlasím dále i v tom, že ty čisté duše, které se v mém kuse vůbec nepoznávají, jsou jím pobouřeny a nepřestávají ho trhat jen a jen z úcty k svým dědům a z něžných citů k svým vnukům. Doufám, že po tomto prohlášení mi dají pokoj. A tím jsem skončil.“

Autor: Jakub Malchárek

Diskuse

Vložit příspěvek

vstup do diskuse

No těbůh...

... 23.03.2012 12:56 78.45.9.*

Jednou jedinkrát jsem byl na takové pochybné moderně - Hamlet u popelnic - a už nikdy více. Je to leda tak k blití...

Pošlete odkaz přátelům

Facebook Twitter Linkuj

0

Beskydský maras chutnal i modelce Radce Kocurové

Divá báze

Rychlé zprávy:

[Úvodní stránka](#)
[Novinky](#)
[Rozhovory](#)
[Recenze](#)
[Události](#)
[Reporty](#)
You are here: [Doma](#) » [Novinky](#) » [Moravskoslezský](#) » [Figaro v Bezručoch](#)

hledat...

Středa, 28 Bře 2012

[Přihlásit se](#)[Register](#)

Figaro v Bezručoch

AKTUALIZOVÁNO PÁTEK, 23 BŘEZEN 2012 17:00
PÁTEK, 23 BŘEZEN 2012 16:54

NAPSAL UŽIVATEL DOMINIKA ŠIROKÁ

0 COMMENTS

Ďalšia *Figarova svatba!* Tentokrát ale u Bezručů v režii Martina Františáka. V spolupráci so „štandardným“ inscenačným tímom (scénograf Jan Štěpánek, kostýmový výtvarník Marek Cpin) a svojim „domácim“ súborom pripravuje Františák „nářez o lásce a mocipánech“. V hlavných úlohách sa predstavia Ondřej Brett ako „rozporuplný sympaták“ Figaro a „jednoznačne kladnú“ Zuzanku stvárni Pavla Gajdošíková. Inscenáciu s podtitulom „bláznivý den“ Divadlo Petra Bezruče prvýkrát predstavi v piatok, 23. marca 2012.

„Povoliť toto dielo by znamenalo všetko znesvätiť!“

Takto sa o svojej komédii vyjadril jej samotný autor, Pierre-Augustin Caron de Beaumarchais. Kráľ Ľudovít XVI. hru totiž rozhodne nešetril: „To by bolo nutné skôr zboriť Bastílu, než by sa hranie tak hanebného kusu nezdalo nebezpečnou nedôslednosťou.“ Hre sa ale napriek kráľovmu vyjadreniu svojho času skutočne podarilo obrátiť svet naruby! Vtedajším revolucionárom traflia „do noty“ a pre svojú satirickú kritiku sa dnes jej uvedenie považuje za predvečer Veľkej francúzskej revolúcie.

Klasicistická Figarova svadba je aj po takmer 230 rokoch pre súčasných inscenátorov stále aktuálna. Hlavné postavy sa tu totiž snažia prekaziť nekalé úmysly grófa Almavivu (Norbert Lichý), ktorému postavenie a bohatstvo umožňujú uskutočniť čokoľvek. Ženatý veľmož si tentokrát zmyslel zviazať snúbenicu komorníka Figara, Zuzanku. Nadčasovosť textu potvrdzuje i autorov predhovor: „Súhlasím s tým, že môj kus skutočne v mnohom pripomína obraz minulej generácie.“ Ironicky ale dodáva: „Tie čisté duše, ktoré sa v mojom kuse vôbec nepoznávajú, sú ním pobúrené a neprestávajú ho trhať len a len z úcty k svojim deťom a z nežných citov k svojim vnukom.“

V sezóne 2011/2012 ide v českom prostredí o druhé, no nie posledné činoherné spracovanie Figarovek svadby. Okrem Drábkovej inscenácie z Klicperovho divadla sa „Figaro“ objaví ešte i v pražskom Národnom divadle (režia Michal Dočkal). V najnovšej Františákovskej inscenácii sa okrem spomínaných protagonistov predstavia i Markéta Haroková ako grófká, („tiež nie celkom bez viny“), Tomáš Dastlík ako Cherubín-„pokušiteľ“, či Zdena Przebíndová v role Marcelíny „matky v neskorom veku“. Herci sa vo *Figarovej svatbe* tiež predvedú miesto operných pevcov. David Smeček totiž skomponoval pre inscenáciu nové variácie na hudbu W. A. Mozarta.

Réžia: Martin Františák, **dramaturgia a úprava:** Marta Ljubková, **scéna:** Jan Štěpánek, **kostýmy:** Marek Cpin, **pohybová spolupráca:** Josef Kotěšovský.

Premiéra 23. marca 2012 v Divadla Petra Bezruče o 19:00 hod.

Ďalšie texty tohoto autora

- Malá inventura: Slapstick Sonata je ako bedmint... (20 Březen 2012)
- Zhrnutie debaty o časopise Svět a divadlo (16 Březen 2012)
- Brnenský Jules a Jim (09 Březen 2012)
- Žaloba proti neznámemu (23 Únor 2012)
- Nominácie na Ceny Alfréda Radoka (03 Únor 2012)

Add comment

Name (required)

E-mail (required)

Website

PŘIDEJTE SE

Divabase.cz na Facebooku

To se mi líbí

Divabase.cz se líbí 335 lidem.

				
Veronika	Petr Klárin	Zuzana	Petr	Jan
				
Martin	Jana	Hana	Martin	Pj

Plugin pro sociální síť Facebook

VYŠLO

- Čechov v oparu nikotinu
- Zapeklité pohádky dominují loutky
- Figaro v Bezručoch
- MAIA ve světě mechaniky a chladu
- Triviální komedie pro seriózní lidi
- Malá inventura: Slapstick Sonata je ako bedmintonový košík
- Když v Ostravě padají andělé...
- Druhý ročník Divy je za námi
- Paternoster/Chlív
- Zhrnutie debaty o časopise Svět a divadlo

POSLEDNÍ KOMENTÁŘE

- Zapeklité pohádky dominují lou...
Chyba je ještě v textu - druhý odstavec:) Díky.
27.03.12 08:16
- Zapeklité pohádky dominují lou...
Děkujeme za upozornění, chybu jsem již opravila.
27.03.12 08:08
- Zapeklité pohádky dominují lou...
Zdravím, v textu máte chybně uvedené jméno scénogr...
26.03.12 13:45
- Markéta Lazarová otvírá Divad...
Děkuji za upozornění, chybu už jsem opravila v obo...
10.02.12 10:48
- Olomoucké divadlo má své „misk...
Hallo, v textu máte chybně Tereza Richterová, jmén...
07.02.12 13:23

- [Domů](#)
- [Foto](#)
- [O ledačem](#)
 - [Setkání s výtvarníky](#)
 - [Obdivuhodné výkony](#)
 - [Hudební umění](#)
- [O literatuře](#)
 - [Křtění knih](#)
 - [Literární večery, ceny](#)
 - [Recenze, úvahy, glosy](#)
 - [Jubilea](#)
 - [Místecká Viola](#)
 - [Soutěže](#)
 - [Nové knihy](#)
- [O sobě](#)
- [Osobnosti](#)
 - [Rozhovory](#)
 - [Příběhy](#)
- [Proměny Ostravy](#)
- [Reportáže](#)
 - [Výlety](#)
- [Zahraničí](#)
- [Zamyšlení](#)

Nejnovější komentáře

Hledat:

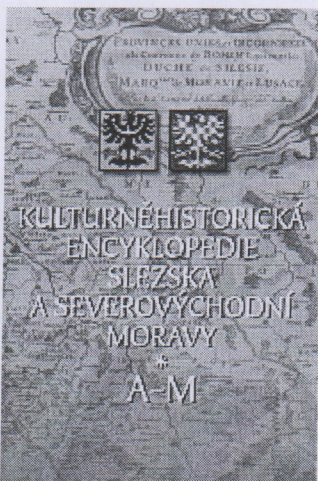
Hledat

Administrátor: Eva Kotarbová [Návštěvní kniha](#)

« [Irský kulturní festival po osmě v Ostravě](#)
V Ostravě vyvrcholil Irský kulturní festival »

[Figarova svatba u Bezručů](#)

Encyklopedie

Ostravské divadlo Petra Bezručů připravuje na 23. března další premiéru Sezony na cestě. Ide o uvedení Figarovy svatby. Inscenace je režijním dílem Martina Františka a vznikla adaptací hry Pierre-Augustina Caron de Beaumarchaise, napsané v roce 1775. Autorkou bezručovské adaptace je dramaturgyně Marta Ljubková. V inscenaci zazní hudba Davida Šmída zkomponovaná na motivy W. A. Mozarta.

Nejnovější komentáře

Ve Figarově svatbě na scéně Divadla Petra Bezručů diváci uvidí Ondřeje Bretta, Pavlu Gajdoškovou, Norberta Lichého, Markétu Harekovou, Tomáše Dastíka, Zdeňku Przhiniovou, Petr...

- [viola victoria](#) u [Mezinárodní setkání spisovatelů v Českém Těšíně](#)
- [Karpecki Karel](#) u [Čisté vody pramen](#)
- [Valso](#) u [Karel Lepík – výběr z díla](#)
- [Michal](#) u [Kde jsou Bieszczady?](#)
- [Nad'a](#) u [Stará kočka a slepičí vývar](#)
- [\(liška\)](#) u [Poprvé na reklamní předváděcí akci](#)
- [Zdeněk Sadovský](#) u [Stará kočka a slepičí vývar](#)
- [Břetislav Olšer](#) u [Stará kočka a slepičí vývar](#)
- [Vašek](#) u [Stará kočka a slepičí vývar](#)
- [Patrik](#) u [Poprvé na reklamní předváděcí akci](#)

Jméno (povinné)

E-mail (nebole zveřejněn) (povinné)

www

« [Irský kulturní festival po osmé v Ostravě](#)
[V Ostravě vyvrcholil Irský kulturní festival](#) »

Figarova svatba u Bezručů

Ostravské Divadlo Petra Bezruče připravuje na 23. března další premiéru Sezóny na cestě. Jde o uvedení Figarovy svatby. Inscenace je režijním dílem Martina Františáka a vznikla adaptací hry Pierra-Augustina Caron de Beaumarchaise, napsané v roce 1775. Autorkou bezručovské adaptace je dramaturgyně Marta Ljubková. V inscenaci zazní hudba Davida Smečka zkomponovaná na motivy W. A. Mozarta.

Ve Figarově svatbě na scéně Divadla Petra Bezruče diváci uvidí Ondřeje Bretta, Pavlu Gajdošíkovou, Norberta Lichého, Markétu Harokovou, Tomáše Dastlíka, Zdenu Przebindovou, Přemysla Bureše a Michala Sedláčka.

Adaptace Beaumarchaisova díla je inscenována jako commedia dell'arte, v níž jde především o moc, sex a peníze.

Tento článek byl přidán 22. 3. 2012 v 8.56 v rubrice - [Divadlo](#). Komentáře na tento příspěvek je možné sledovat pomocí [RSS 2.0](#). Můžete zanechat komentář, pingy jsou bohužel uzavřeny.

Napsat komentář

Jméno (povinné)

E-mail (nebude zveřejněn) (povinné)

WWW

MODRÁ MYŠ

Zažijete něco výjimečného

OstravaBlog

Ostrava a okolí jinýma očima

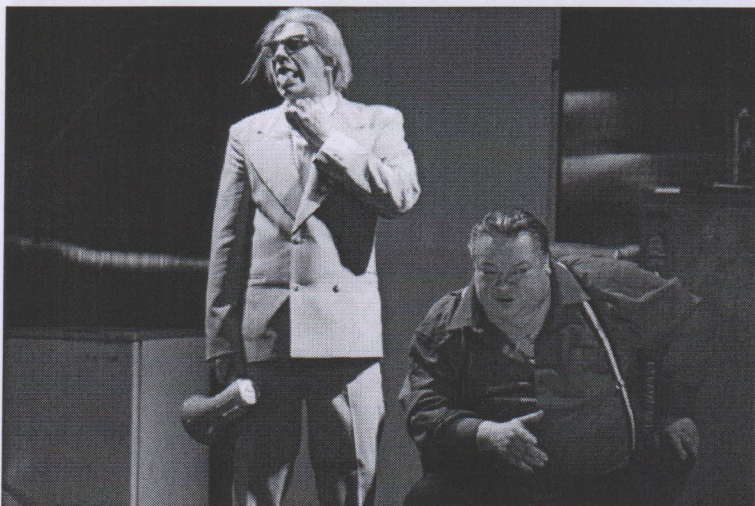
- Redakce a kontakt
- Reklama

Figarův bláznivý den

8. 4. 2012, 0:01 | [Kultura](#) > [Divadlo](#) | Milan Lička, foto Tomáš Ruta (Divadlo Petra Bezruče / bezrucci.cz)

Klasicistní komedie Bláznivý den aneb Figarova svatba, kterou později proslavila líbezná Mozartova hudba, vznikla krátce před Francouzskou revolucí. Pierre-Augustin Caron de Beaumarchais v ní otevřeně útočí na výsady a korupci mocných a tak není divu, že se hra vrací na české scéně právě v dnešní době. Divadlo Petra Bezruče uvedlo Figarovu svatbu v režii Martina Františáka, který použil moderní úpravu textu. Odvážnou a odvážnou inscenaci výstižně charakterizuje vyjádření, že to má být „nářez o lásce a mocipánech“. Premiéra Figarovy svatby se uskutečnila v Divadle Petra Bezruče dne 21. března 2012.

Děj se odehrává na zámku hraběte Almavivy během jediného dne. Hrabě sice milostivě svolil ke svatbě svého komorníka Figara se Zuzankou, komornou své ženy, ale svůj slib zrušit právo první noci nemínil příliš vážně. Zuzanku se snaží uhnat za každou cenu a vymýšlí si různé lstivé návrhy. Tak třeba hned na začátku nabízí novomanželům pokoj, z něhož ovšem vedou dveře do jeho vlastní ložnice. Zuzanka jeho svodům úspěšně odolává a společně s hraběnkou vymyslí intriku. Vymění si navzájem oblečení a tak hrabě dostane jen tu, na kterou má zákonné právo. Zuzanka si zachová svou nevinost, hrabě je napálen a potrestán, takže nakonec musí dát definitivní souhlas se svatbou...

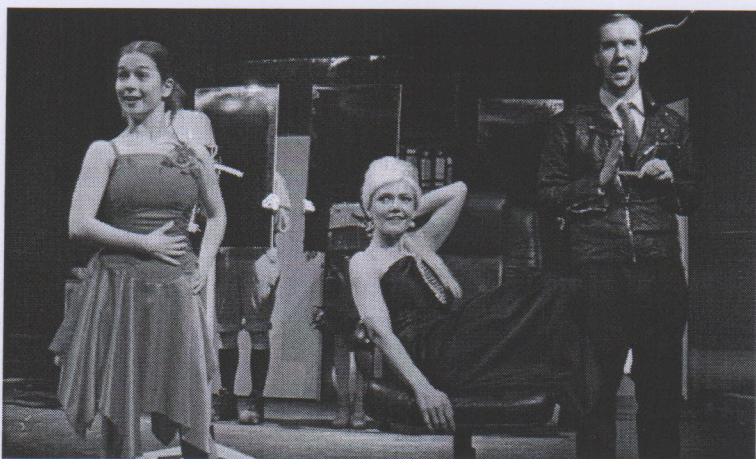

Zápletka je ovšem složitější, propojují se tu různé motivy a mravoličné tendence, které ústí do kritiky společnosti. Ve vedlejší linii děje se odvíjejí osudy doktora Bartola, horlivého služebníka hraběte, a zkušené Marceliny, kterou čeká něco radostnějšího než splacení dluhu. Do děje zasahuje hraběcí páže Cherubín, který se neúnavně dvoří hraběnce. Z ostatních devíti postav Beaumarchaisovy hry se v novém textu objevují jen služka Paola a šmírák Basilio.

Inscenace je šita na míru hereckému souboru. Norbert Lichý v roli hraběte, přizdobený páskou přes oko a mohutnou parukou, je neodolatelný jako chlupák a neúspěšný intrikán, panovačný a přitom zbabelý ješita. Figaro Ondřeje Bretta se projevuje spíše jako sebevědomý současník než prohnanej lokaj, postavou sice všechny převyšuje, ale slušelo by mu plastičtější herectví. Hraběnka Markéty Harokové a Zuzanka Pavly Gajdoškové jsou okouzlující, v duchu doby podřízené svým partnerům, o to více musí vynaložit umu, jak prosadit svou osobnost. Ostatní role jsou přihrávači, kteří svou povahu vyjevují v nadsázce a komediálních číslech. Úlisný, křečovitý Bartolo Přemysla Bureše je domýšlivý křivák, Marcelina Zdeny Przebindové protřelá, ale i citu schopná ženština. Divácky vděčný Cherubín Tomáše Dastlíka vypadá jako umělý, přerostlý amorek a vybočuje ze hry nejen svými širokými umělohmotnými křídly, kterými překáží na scéně a přičí se ve dveřích, ale i afektovaným, homoerotickým projevem, jeho hlas navíc zesiluje port. Služka Marcely Čapkové a šmírák Basilio Michala Sedláčka mají malé, ale výrazné výstupy.

Charaktery dotvářejí oslnivě barevné kostýmy Marka Cpina s kontrasty červené, černé a bílé. Figaro je v černém, Zuzanka v červeném, hraběnka v černém s bílou parukou, hrabě má červenou košili a černé kalhoty. Basilio je v bílém, Paola v červeném, Cherubín má červená i křídla, barva jeho hlavy přechází do kovového lesku. Basilio je v bílém, Paola v červeném. Vymykají se tomu jen Marcelina v modrém a Bartolo v sladce béžové. Scéna Jana Štěpánka tvoří otevřený trojstěn se třemi dveřmi. Za tím stojí kovová konstrukce s plošinou-miniscénou. Vpředu na scéně je mohutná posunovatelná postel. Hudba Davida Smečky střídá současnou i tu Mozartovu, zpívanou italsky i česky, autorkou textů písní je Marta Ljubková.

Martin Františák použil text upravený Martou Ljubkovou a inscenaci pojal jako stylizovanou podívanou, kterou podporují barvitě kostýmy, přehnané akcenty i kontrastní osvětlení scény (červená lampa, neóny) či předměty současnosti (mobil, kadeřnický sušák, oranžové nanuky). Zpočátku překvapí pár strnulých póz, ale pak se hra rozvine jako důsledná nadsázka ozvláštňující dnes už trochu archaický obsah. Ten je místy dobově aktualizován: v úvodním i závěrečném projevu o tom, jak se politici hádají, hrabou a tunelují, v narážkách jako „Odposlechy se vyplatí“ či tajemném záznamu soudního procesu. Tvůrci inscenace vynalézavě oživilí divadelní klasiku a ukázali, že projevy lidských citů a mravů se časem obměňují, ale jejich podstata se nemění. A to všechno je podáno jako skvělá zábava.

To se mi líbí

Toto se líbí 3 lidem.

Aktuality

- [Služební auto městské policie objektem vybíjení si vzteku](#)
3. 4., 13:13
- [Dopravní situace u Fora Nová Karolina](#)
31. 3., 17:47
- [Architekt Milan Pitlach v Ostravě](#)
29. 3., 15:33
- [Společnost Amádeus Real nabídne chátrající Ostravici k prodeji](#)
29. 3., 15:20
- [Protestní akce „Nová Fukušima“ pokračuje i dnes \(video\)](#)
22. 3., 14:14
- [Od Elektry k Forum Nová Karolina elektrobusem č. 95](#)
21. 3., 13:56

[Další aktuality](#)

[Zaujalo nás](#)

řízenou improvizací při zkouškách, východiska ovšem musela být pevně daná: už základní rozvržení postav a jejich charakteristiky totiž směřují k Drábkovu výkladu hry. Jednotlivé postavy Beaumarchaisovy komedie se změnily v zástupce různých skupin, které chce Drábek pranýřovat. Kdyby snad někdo ještě pochyboval: pranýřovat chce Drábek zřejmě úplně všechny.

Don Gousseaupasse (Jan Bílek) a Berquedeberre (Josef Čepelka) jsou vykresleni jako prohníli, úplatní členové justiční mafie, Bazilio (Miroslav Zavičár) coby neschopný,

ale o to namyšlenější učitel francouzštiny, který ovšem francouzsky vůbec neumí. Doktora Bartola hraje Dušan Hřebíček s razantní komikou jako felčara nejposlednější kategorie, který by nejraději všem něco amputoval, ale rozhodně si za to nechá dobře zaplatit. Marcelina („krasoduch“, jak je v soupisce obsazení charakterizována) v jemně komediálním podání Zory Valchařové-Poulové je tu za rozzvaněné intelektuály; dojíká se svým vlastním přednesem krásné poezie, ale umí být také pěkná potvora. A dvakrát dobře nedopadl ani prostý lid: ošuntělý pade-

sátník Cherubín (Lubor Novotný) se stále ještě upíná k dávno zmizelému dětství, zámecká zahradnice Antonia (Lenka Loubalová) se utápí v alkoholu a její dcera Fanyňka (Marta Zaoralová) je prostě jen dočista hloupá. A protože Drábek je také něžný, shlíží na to všechno marné hemžení rezignovaná rodinka Amorů – matka Amora (Eva Kratochvílová) v jednu chvíli čte neveselou statistiku české rozvodovosti.

Mezi těmihle zoufalými, směšnými figurami se pohybují aktéři ústřední milostné zápletky: punkerský Figaro Vojtěcha Dvořáka, iluzí dávno zbavená Zuzanka Pavlína Štorkové a mohutně sebeironická hraběnka Pavly Tomicové. Terčem Drábkova satirického ostří tak vlastně není ani tak vrchnost sama (hrabě Almaviva Jiřího Zapletala je ostatně spíš neškodný, byť mírně cholerický sukničkář než nějaký krutovládce), jako novodobý establishment, který je tu zastoupen celým Almavivovým dvorem. Do něj také míří aktualizovaná verze proslulého Figarova monologu z pátého dějství.

Ten okamžik je dobře známý: ve chvíli, kdy má Figaro za to, že je mu Zuzanka nevěrná, jako by na okamžik přestal být postavou z komedie a ostře si stěžuje na panující poměry. Říkává se tomu monologu

Pierre-Augustin Caron de Beaumarchais: Figarovova svatba, režie Martin Františák, Divadlo Petra Bezruče Ostrava, 2012. Přemysl Bureš (Bartolo) a Ondřej Brett (Figaro)

FOTO TOMÁŠ RYBA

někdy „buřičský“. Drábkův (a Dvořákův) Figaro přednáší apel přímo k publiku: „Slibte mi, že nedopustíte, aby se vaše děti v těch hajzlech vzhlížely. Že jim řeknete, to je špatný, takhle žít nebudeme /.../, že se alespoň pokusíte své děti zachránit před sebou samými. /.../ Věřte si a vyprašte parchantům kožich. Ať na vás můžou vaše děti hledět s obdivem. Prohrát s čistým štítem, to není ostuda. Smette ty zmetky do stoky. Vymáchejte jim jak štěňatům čenichy v louži jejich vlastní špatnosti.“

Jistě: jako politické divadlo je to poněkud naivní, malované až příliš výraznými barvami, a stylem ten monolog upomíná na agitky z úplně jiné doby, což mu zrovna ke cti není. (Tomu, že by chtěl Drábek ještě ke všemu parodovat obdobně štvavou dikci Holešovské výzvy a podobných iniciativ, příliš nevěřím.) Pravdou ovšem je, že mívá v divadle ohromný ohlas: na jemnost ve sdělení už se patrně pro české publikum raději příliš nehraje. Sotva to lze pojmenovat lépe, než jak to glosoval Vladimír Just, když mohutné ovace ve stoje označil za „typický český příspěvek k řetězové reakci revolt, jež právě hýbou světem: vyzve-li nás někdo k povstání, rádi povstaneme aspoň v divadle.“²⁾ Drábkovým cílem sotva bylo vyvolat povstání skutečné. Spíš chce svého diváka vést k přemýšlení – a ne jen v té obvyklé, hospodsky kařavé

²⁾ V. Just: *Beaumarchais po duchu, Drábek po literě*, DN 3/2012.

Pierre-Augustin Caron de Beaumarchais: *Bláznivý den aneb Figarova svatba*, režie Michal Dočekal, Národní divadlo Praha, 2012. Richard Krajčo (Figaro), Kateřina Winterová (Hraběnka), Pavla Beretová (Zuzanka) a Miroslav Donutil (Almaviva)

FOTO MARTIN ŠPELDA

rovině o tom, jak jsou ti politici zlí a zkažení, ale hlavně o tom, jak k tomu všemu přispíváme my.

Ten monolog ovšem také končí slovy: „Svobodný člověk se dokáže v divadle zasmát. A proto se teď vraťme ke komedii, kvůli té jsme přece tady!“ Není to prostě tak vážné a uvědomělé – kromě výrazné politické linie

zůstala hradecká *Figarova svatba* i komedií. Spíš než tradiční situační veselohra je to však obvyklé drábkovské balábile plné nejrůznějších komických bizarností včetně velkého muzikálového finále na okázale „španělské“ melodii Darka Krále. Dobře k tomu padnou i výrazné groteskní kostýmy Simony Rybákové a pastelově barevná scéna Martina

rovských šatech jako socha nebo dokonce vzácná váza, ale ze zdánlivě nepřístupného výrazu se rozehrává do řady nečekaných jemných poloh zprvu trpělivě zakřiknuté, později rafinovaně intrikující ženy.

Richard Krajčo se jako Figaro do Národního divadla vrací po šesti letech od premiéry Dočekalova *Richarda III.* – a v roli opět velice dobře vybrané. Je o něco civilnější než jeho okolí. Stejně jako v Brettově Figarovi u Františáka je i v něm rozpor mezi rebelem a sluhou. Naznačuje to kostým (stejně jako u Bezručů se tu potkává kůže s bílou košilí a kravatou), Richard Krajčo však tento rozpor má už jaksí v sobě.

Ostatní herci odvádějí solidní, vesměs ale nevzrušivé výkony (potěšilo, že Donutilův Almaviva byl přinejmenším na premiéře dost ukázněný). Obsazení jsou všichni přesně po typu, tentokrát už včetně Cherubína, kterého Miloslav König hraje jako onoho známého věčně zamilovaného mladíka. A protože Krajčo – ale i Winterová a König – jsou zároveň zpěváci, důležitou roli hrají songy: texty opět vycházejí z da Ponteho libreta, hudbu na mozartovské motivy složil Aleš Březina.

A tak je z *Figarovy svatby* ve Stavovském divadle něco, na co se moc pěkně kouká, co pěkně zní a u čeho se člověk místy moc pěkně pobaví – ale zároveň Dočekal potvrdil, že jako politikum ho Beaumarchais nijak zvlášť nezajímá, či přesněji že se spokojí s tím, co v tomto směru přináší samotná předloha. Úprava Darii Ullrichové, vycházející

z překladu Jindřicha Hořejšího⁶⁾, sice kromě razantního zkrácení přidává do textu odkazy třeba na Molièrova *Misanropa* (Alcestovy verše ovšem kupodivu necituje Figaro, nýbrž pokrytecky žvanivý Bartolo Vladislava Beneše) a do Figarova velkého monologu nechává dokonce znít citáty ze Spenglerova *Zániku Západu*, ale pod vši vizuální nádherou už si toho beztak málokdo všimne. Ovšem v poslední scéně, po rozjásané závěrečné písni, se na celou povedenou společnost, která se na zámku hraběte Almavivy sešla, spouští požární opona. Po chvíli dokonce zazní výbuch. Že by přece jen revoluce?

■ Trojice různých inscenací jednoho textu dokládá především to, že bez ujasněného přístupu inscenátorů a úpravců ve *Figarově svatbě* aktuální téma samo nevznikne – a také to, že patrně ne všechny inscenátory nějaká aktuální témata příliš trápí. A tak lze pojednání uzavřít ve stylu zápisů z laboratorních cvičení: důvodný předpoklad, že abnormálně vysoký výskyt kdysi provokativní hry na českých jevištích je projevem nějakého tematického či inscenačního trendu, byl pozorováním vyvrácen.

⁶⁾ To je, mimochodem, samo o sobě zvláštní: letošní inscenátoři pracovali ve dvou případech s výtečným, ale po letech již poněkud zestaralým překladem Karla Krause z let padesátých, a v jednom případě dokonce s ještě starší verzí Jindřicha Hořejšího, které bylo nutno stylisticky zesoučasnit. A to přesto, že hru před nedávnem nově přeložila Daniela Jobertová.

Pierre-Augustin Caron de Beaumarchais: Figarova svatba /Andělé, šneci a lidé/, úprava a režie David Drábek (s použitím fragmentu překladu Karla Krause), dramaturgie Jana Slouková, scéna Martin Chocholoušek, kostýmy Simona Rybáková, hudba Darek Král, choreografie Henrieta Hornáčková, Klicperovo divadlo Hradec Králové, premiéra 17. 12. 2011

Pierre-Augustin Caron de Beaumarchais: Figarova svatba, překlad Karel Kraus, režie Martin Františák, úprava a dramaturgie Marta Ljubková, scéna Jan Štěpánek, kostýmy Marek Cpin, hudba David Smečka, Divadlo Petra Bezruče Ostrava, premiéra 23. 3. 2012

Pierre-Augustin Caron de Beaumarchais: Bláznivý den aneb Figarova svatba, režie Michal Dočekal, dramaturgie a adaptace Daria Ullrichová, scéna David Marek, kostýmy Kateřina Štefková, hudba Aleš Březina (volně na motivy W. A. Mozarta), Národní divadlo Praha, premiéra 27. 4. 2012 ve Stavovském divadle

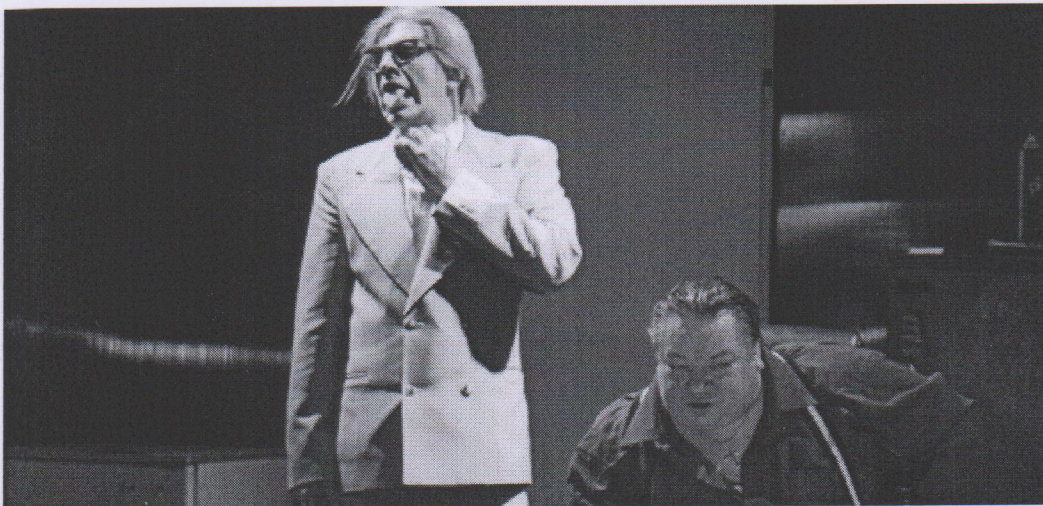
TÝDEN.cz

Stáhněte si **TÝDEN**
do svého iPhoneu a iPadu

Divadelní premiéry

Testosteron, Divá Bára i důležitý Filip

23.03.2012 08:30

To se mi líbí

Zejména humorné kousky se na nás valí v posledním březnovém týdnu, ať už na oblasti nebo v Praze; a je mezi nimi i jeden protest.

Národní divadlo Brno uvede klasickou konverzačku Oscara Wildea *Jak je důležité míti Filipa*. Mnoho nadšení nevzbuzuje jméno režiséra, kterým je šéf činohry Slezského divadla v Opavě Roman Groszmann. Ten tuto hru inscenoval již v dobách svého působení v Moravském divadle Olomouc (bez valného úspěchu). Dříve bylo v brněnské Mahence ve hře méně ohrané Wildeovo drama *Vějíř lady Windermérové*, což by jistě byla o něco zajímavější volba.

Ostravské Divadlo Petra Bezruče je další, které letos sáhne po *Figarově svatbě*; nikoli po Mozartově opeře, ale po její činoherní předloze z pera Pierra-Augustina Caron de Beaumarchaise. Po Drábkovi v Hradci a před Dočekalem v Národním hru inscenuje Martin Františák v Ostravě. Zlotřilého hraběte Almavivu hraje Norbert Lichý.

Duo Miloš Štědroň - Milan Uhde, autoři slavné *Balady pro banditu*, má za sebou nedávnou premiéru v Huse na provázku *Leoš aneb Tvá nejvěrnější*. Tentokrát se pustili do *Divé Báry*, kterou uvádí Městské divadlo Brno v režii Juraje Nvoty.

Testosteron, brutální komedii o mužské povaze z pera polského autora Andrzej Saramonowicze,

uvede Městské divadlo Kladno v režii svého uměleckého šéfa Tomáše Svobody. Ten hru do češtiny i přeložil; jeho překlad uvedli v Opavě, Českých Budějovicích a Strašnickém divadle. Protože Svoboda ostře nesouhlasil s tím, že právě Strašnické divadlo převezme pražské Divadlo Komédie, uvádí *Testosteron* i na protest: jako důkaz, že to v Kladně umějí lépe než Strašničtí. V hlavní roli Ondřej Pavelka.

Foto: Tomáš Ruta / Divadlo Petra Bezručě

Autor: - kul -

Související články

- **Skrytá tvář Komédie Německý dramaturg: Praha je nudná herečka k ničemu**
- **Pokračování taškařice Blond'atá bestie vrátí úder 1. dubna**
- **Světové turné Nová verze muzikálu Janka Ledeckého Hamlet má premiéru v Praze**

[Tisk](#) [Poslat](#) [Sdílet](#) [Nahoru](#)

Diskuse

[Vstupte do diskuse](#)

- [Diskutujte s fanoušky Týden.cz na Facebooku](#)

